

מסורת הש"ס

(א) [קדושין ע"ג] יבמות י"א: מד: (ב) נגעים פ"ד מ"ג, (ג) נ"א המה, (ד) נגעים פ"ד מ"א ע"כ פ: כריתות ט: (ה) [ג'ל רבן, (ו) ט"ז ט: ע"ג. מנחות ק"ה (ז) ויקרא ד',

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה למתת וכו' בספק מלווה אינו מקאמר למתת טבילתו שהוא יוס הגת קבנתי מביא את אשמו בו' והו' ברייתא: (ב) בא"ד אינו יודע את נטרה מצריתו וא"ל:

מוסף רש"י

היא תועבה. כלומר בעטת עברה [קדושין טו]. ואין בניה תועבין. דלן מנה היינו פסולה לכהונה [בבוחם א"ה]. הכל הולך אחר הטאת. אם היא חטאת כהנה בעשירות, מביא נמי עולת כהנה, ואם היא חטאת העוף בעשירות, אפי' שהעשיר מביא נמי עולה בעשירות [ערכין א"ה]. אחר צפורים. שמי לצורין חיות שהוא מביא לנזק. ואם היא קודם מגלת, אם בשעה שהו' עליו אינו מביא בעשירות קבנתי, ואם חטאת עשה היה עשיר מביא כל קבנתי בעשירות. בספק מלווה מחלל וספק אינו מוטל קאי, למתת ציוס השממי [בבוחם טו]. חוספספת דמירות קתני לה. זה שהיה ספק מלווה וספק טהור, ספק מלווה וספק טמא אחר פ' ע"ט, ר"ש אומר למתת של יוס עשיר אומר אשמו כ"י [מנחות ק"ה].

תינוקת פרק עשירי גדה

ע.

עין משפט
נר מצוה

נח א מ"י פט"ו מהל' אסורי ביאה הל"ב: נבג ב מ"י פ"ה מהל' מחוקקת פכרה הל"י: ג מ"י ט"ז הל"ט וע"י כ"מ:

תוס' הרא"ש

א"ל היא תועבה ואין בניה תועבין. תימה למה ל"י קרא כיון דק"ו דאלמנה פירכא הוא ופירכא גמורה היא דכ"ב החולץ חור בו רב יוסף מביאין מתוך פירכא וזו ביה הכל מודים במחזור גרושמו שהולד פגום מקל וזומר דאלמנה לכהן גדול ואומר אלף אי איתמר הכי איתמר ועוד קשה דכ"ק דיצמות (דף י"ד): קאמר רבי יוחנן בן גוריון כיצד נעשה לדברי ב"ה שממירין את הצרות לשוק בלא חליצה ויבוס הולד פגום לדברי ב"ש ומגלן דהוי פגום אי מקל וזומר דאלמנה לכהן גדול איכא למיפך כי הכא וי"ל אהך קושיא דברייתא דנפקא לן הולד פגום בצרות לשוק מהיא תועבה ואין בניה תועבין מכלל דבעלמא אפילו בניה תועבין מיהו בשמעתא ליכא למימר דמשום הכי נקט דאי קרא אע"ג דלא רריך משום דאשמועינן דליתרין דבי ר' יוסי בן כפר דרשינן לרבות יטושה המנחה את אמרין אין מקרא וצא מדיד פשוטו אפי' למיד כיון דאיצטרך יקרב לשם מי שהוא ורי' היא תועבה דלא תימא דאמתיורי גרושמו נמי קאי: חשיבי מה תהא עליו. שאילוי היה חי מצורע חבירו זה יקרב לשם מי שהוא וזה יקרב לשם מי שהוא: ואפי' דאמתיורי גרושמו נמי קאי: ששה לאוקומי ויכול לעשות ככל אחד ואחד מתן הבנות ונשים ואי משום סמיכה יקריבוהו בלא סמיכה משום תקוני גברא: דהני מצורע שחיבי קרבן עני והעשיר כ"י. ומשנה היא בפרק בתרא דמסכת נגעים אבל מילתא דר' אליעזר ב"ב לא מיתגהה חתם וברייתא היא מילתיה דר' אליעזר ב"י ובמס' ערכין פרק השג יד בחר מיימי מתינותו דפליגי בה ר' שמעון ור' יהודה קאמר ותניא ר' אליעזר ב"י אומר הכל הולך אחר הצפורים ופי' החם דשילשתם מקרא אחד דרשו ואפי' שאל היה צריך כן אלא מילתיה דר' יהודה ור' שמעון ניחא ליה להביא כולה למוטא דהך מילתא: ואם לאו אשה זה היא שלימי נדבה. ותימה היכי מצי מתנה בשלמים והלא צריך לקבל דמו של זה האשם כדאמרין ברש אזהרו מקומן דשיני כהנים מקבלין את דמו אחד ביד אחד בכלי ואם שלמי' קא עבר מדאורי' כדאמרין בפ"ב דובחיים שצריך לקבל כל דמו של הובח. וי"ל דתקוני גברא שאני כדאיתא בפ' התערבות:

היא תועבה ואין בניה תועבין. וא"ת מה רריך והא פרכין אהל וזומר דאלמנה לכהן גדול מה לאלמנה לכהן גדול שכן היא עצמה מתחללת וליכא למימר דלאו פירכא גמורה היא דהא על ידי הפירכא דהר ציה צפ' החולץ (יבמות דף מד). מנא דקאמר הכל מודים במחזור גרושמו שהולד פגום מקל וזומר דאלמנה לכהן גדול ואומר אלף אי איתמר הכי איתמר ועוד קשה דכ"ק דיצמות (דף י"ד): קאמר רבי יוחנן בן גוריון כיצד נעשה לדברי ב"ה שממירין את הצרות לשוק בלא חליצה ויבוס הולד פגום לדברי ב"ש ומגלן דהוי פגום אי מקל וזומר דאלמנה לכהן גדול איכא למיפך כי הכא וי"ל אהך קושיא דברייתא דנפקא לן הולד פגום בצרות לשוק מהיא תועבה ואין בניה תועבין מכלל דבעלמא אפילו בניה תועבין מיהו בשמעתא ליכא למימר דמשום הכי נקט דאי קרא אע"ג דלא רריך משום דאשמועינן דליתרין דבי ר' יוסי בן כפר דרשינן לרבות יטושה המנחה את אמרין אין מקרא וצא מדיד פשוטו אפי' למיד כיון דאיצטרך יקרב לשם מי שהוא ורי' היא תועבה דלא תימא דאמתיורי גרושמו נמי קאי: חשיבי מה תהא עליו. שאילוי היה חי מצורע חבירו זה יקרב לשם מי שהוא וזה יקרב לשם מי שהוא: ואפי' דאמתיורי גרושמו נמי קאי: ששה לאוקומי ויכול לעשות ככל אחד ואחד מתן הבנות ונשים ואי משום סמיכה יקריבוהו בלא סמיכה משום תקוני גברא: דהני מצורע שחיבי קרבן עני והעשיר כ"י. ומשנה היא בפרק בתרא דמסכת נגעים אבל מילתא דר' אליעזר ב"ב לא מיתגהה חתם וברייתא היא מילתיה דר' אליעזר ב"י ובמס' ערכין פרק השג יד בחר מיימי מתינותו דפליגי בה ר' שמעון ור' יהודה קאמר ותניא ר' אליעזר ב"י אומר הכל הולך אחר הצפורים ופי' החם דשילשתם מקרא אחד דרשו ואפי' שאל היה צריך כן אלא מילתיה דר' יהודה ור' שמעון ניחא ליה להביא כולה למוטא דהך מילתא: ואם לאו אשה זה היא שלימי נדבה. ותימה היכי מצי מתנה בשלמים והלא צריך לקבל דמו של זה האשם כדאמרין ברש אזהרו מקומן דשיני כהנים מקבלין את דמו אחד ביד אחד בכלי ואם שלמי' קא עבר מדאורי' כדאמרין בפ"ב דובחיים שצריך לקבל כל דמו של הובח. וי"ל דתקוני גברא שאני כדאיתא בפ' התערבות:

היא תועבה ואין בניה תועבין. וא"ת מה רריך והא פרכין אהל וזומר דאלמנה לכהן גדול מה לאלמנה לכהן גדול שכן היא עצמה מתחללת וליכא למימר דלאו פירכא גמורה היא דהא על ידי הפירכא דהר ציה צפ' החולץ (יבמות דף מד). מנא דקאמר הכל מודים במחזור גרושמו שהולד פגום מקל וזומר דאלמנה לכהן גדול ואומר אלף אי איתמר הכי איתמר ועוד קשה דכ"ק דיצמות (דף י"ד): קאמר רבי יוחנן בן גוריון כיצד נעשה לדברי ב"ה שממירין את הצרות לשוק בלא חליצה ויבוס הולד פגום לדברי ב"ש ומגלן דהוי פגום אי מקל וזומר דאלמנה לכהן גדול איכא למיפך כי הכא וי"ל אהך קושיא דברייתא דנפקא לן הולד פגום בצרות לשוק מהיא תועבה ואין בניה תועבין מכלל דבעלמא אפילו בניה תועבין מיהו בשמעתא ליכא למימר דמשום הכי נקט דאי קרא אע"ג דלא רריך משום דאשמועינן דליתרין דבי ר' יוסי בן כפר דרשינן לרבות יטושה המנחה את אמרין אין מקרא וצא מדיד פשוטו אפי' למיד כיון דאיצטרך יקרב לשם מי שהוא ורי' היא תועבה דלא תימא דאמתיורי גרושמו נמי קאי: חשיבי מה תהא עליו. שאילוי היה חי מצורע חבירו זה יקרב לשם מי שהוא וזה יקרב לשם מי שהוא: ואפי' דאמתיורי גרושמו נמי קאי: ששה לאוקומי ויכול לעשות ככל אחד ואחד מתן הבנות ונשים ואי משום סמיכה יקריבוהו בלא סמיכה משום תקוני גברא: דהני מצורע שחיבי קרבן עני והעשיר כ"י. ומשנה היא בפרק בתרא דמסכת נגעים אבל מילתא דר' אליעזר ב"ב לא מיתגהה חתם וברייתא היא מילתיה דר' אליעזר ב"י ובמס' ערכין פרק השג יד בחר מיימי מתינותו דפליגי בה ר' שמעון ור' יהודה קאמר ותניא ר' אליעזר ב"י אומר הכל הולך אחר הצפורים ופי' החם דשילשתם מקרא אחד דרשו ואפי' שאל היה צריך כן אלא מילתיה דר' יהודה ור' שמעון ניחא ליה להביא כולה למוטא דהך מילתא: ואם לאו אשה זה היא שלימי נדבה. ותימה היכי מצי מתנה בשלמים והלא צריך לקבל דמו של זה האשם כדאמרין ברש אזהרו מקומן דשיני כהנים מקבלין את דמו אחד ביד אחד בכלי ואם שלמי' קא עבר מדאורי' כדאמרין בפ"ב דובחיים שצריך לקבל כל דמו של הובח. וי"ל דתקוני גברא שאני כדאיתא בפ' התערבות:

היא תועבה ואין בניה תועבין. וא"ת מה רריך והא פרכין אהל וזומר דאלמנה לכהן גדול מה לאלמנה לכהן גדול שכן היא עצמה מתחללת וליכא למימר דלאו פירכא גמורה היא דהא על ידי הפירכא דהר ציה צפ' החולץ (יבמות דף מד). מנא דקאמר הכל מודים במחזור גרושמו שהולד פגום מקל וזומר דאלמנה לכהן גדול ואומר אלף אי איתמר הכי איתמר ועוד קשה דכ"ק דיצמות (דף י"ד): קאמר רבי יוחנן בן גוריון כיצד נעשה לדברי ב"ה שממירין את הצרות לשוק בלא חליצה ויבוס הולד פגום לדברי ב"ש ומגלן דהוי פגום אי מקל וזומר דאלמנה לכהן גדול איכא למיפך כי הכא וי"ל אהך קושיא דברייתא דנפקא לן הולד פגום בצרות לשוק מהיא תועבה ואין בניה תועבין מכלל דבעלמא אפילו בניה תועבין מיהו בשמעתא ליכא למימר דמשום הכי נקט דאי קרא אע"ג דלא רריך משום דאשמועינן דליתרין דבי ר' יוסי בן כפר דרשינן לרבות יטושה המנחה את אמרין אין מקרא וצא מדיד פשוטו אפי' למיד כיון דאיצטרך יקרב לשם מי שהוא ורי' היא תועבה דלא תימא דאמתיורי גרושמו נמי קאי: חשיבי מה תהא עליו. שאילוי היה חי מצורע חבירו זה יקרב לשם מי שהוא וזה יקרב לשם מי שהוא: ואפי' דאמתיורי גרושמו נמי קאי: ששה לאוקומי ויכול לעשות ככל אחד ואחד מתן הבנות ונשים ואי משום סמיכה יקריבוהו בלא סמיכה משום תקוני גברא: דהני מצורע שחיבי קרבן עני והעשיר כ"י. ומשנה היא בפרק בתרא דמסכת נגעים אבל מילתא דר' אליעזר ב"ב לא מיתגהה חתם וברייתא היא מילתיה דר' אליעזר ב"י ובמס' ערכין פרק השג יד בחר מיימי מתינותו דפליגי בה ר' שמעון ור' יהודה קאמר ותניא ר' אליעזר ב"י אומר הכל הולך אחר הצפורים ופי' החם דשילשתם מקרא אחד דרשו ואפי' שאל היה צריך כן אלא מילתיה דר' יהודה ור' שמעון ניחא ליה להביא כולה למוטא דהך מילתא: ואם לאו אשה זה היא שלימי נדבה. ותימה היכי מצי מתנה בשלמים והלא צריך לקבל דמו של זה האשם כדאמרין ברש אזהרו מקומן דשיני כהנים מקבלין את דמו אחד ביד אחד בכלי ואם שלמי' קא עבר מדאורי' כדאמרין בפ"ב דובחיים שצריך לקבל כל דמו של הובח. וי"ל דתקוני גברא שאני כדאיתא בפ' התערבות:

היא תועבה ואין בניה תועבין. וא"ת מה רריך והא פרכין אהל וזומר דאלמנה לכהן גדול מה לאלמנה לכהן גדול שכן היא עצמה מתחללת וליכא למימר דלאו פירכא גמורה היא דהא על ידי הפירכא דהר ציה צפ' החולץ (יבמות דף מד). מנא דקאמר הכל מודים במחזור גרושמו שהולד פגום מקל וזומר דאלמנה לכהן גדול ואומר אלף אי איתמר הכי איתמר ועוד קשה דכ"ק דיצמות (דף י"ד): קאמר רבי יוחנן בן גוריון כיצד נעשה לדברי ב"ה שממירין את הצרות לשוק בלא חליצה ויבוס הולד פגום לדברי ב"ש ומגלן דהוי פגום אי מקל וזומר דאלמנה לכהן גדול איכא למיפך כי הכא וי"ל אהך קושיא דברייתא דנפקא לן הולד פגום בצרות לשוק מהיא תועבה ואין בניה תועבין מכלל דבעלמא אפילו בניה תועבין מיהו בשמעתא ליכא למימר דמשום הכי נקט דאי קרא אע"ג דלא רריך משום דאשמועינן דליתרין דבי ר' יוסי בן כפר דרשינן לרבות יטושה המנחה את אמרין אין מקרא וצא מדיד פשוטו אפי' למיד כיון דאיצטרך יקרב לשם מי שהוא ורי' היא תועבה דלא תימא דאמתיורי גרושמו נמי קאי: חשיבי מה תהא עליו. שאילוי היה חי מצורע חבירו זה יקרב לשם מי שהוא וזה יקרב לשם מי שהוא: ואפי' דאמתיורי גרושמו נמי קאי: ששה לאוקומי ויכול לעשות ככל אחד ואחד מתן הבנות ונשים ואי משום סמיכה יקריבוהו בלא סמיכה משום תקוני גברא: דהני מצורע שחיבי קרבן עני והעשיר כ"י. ומשנה היא בפרק בתרא דמסכת נגעים אבל מילתא דר' אליעזר ב"ב לא מיתגהה חתם וברייתא היא מילתיה דר' אליעזר ב"י ובמס' ערכין פרק השג יד בחר מיימי מתינותו דפליגי בה ר' שמעון ור' יהודה קאמר ותניא ר' אליעזר ב"י אומר הכל הולך אחר הצפורים ופי' החם דשילשתם מקרא אחד דרשו ואפי' שאל היה צריך כן אלא מילתיה דר' יהודה ור' שמעון ניחא ליה להביא כולה למוטא דהך מילתא: ואם לאו אשה זה היא שלימי נדבה. ותימה היכי מצי מתנה בשלמים והלא צריך לקבל דמו של זה האשם כדאמרין ברש אזהרו מקומן דשיני כהנים מקבלין את דמו אחד ביד אחד בכלי ואם שלמי' קא עבר מדאורי' כדאמרין בפ"ב דובחיים שצריך לקבל כל דמו של הובח. וי"ל דתקוני גברא שאני כדאיתא בפ' התערבות: